

Matot Bet

[Numbers]

(32)16:They came near to him, and said, We will build sheepfolds here for our cattle, and cities for our little ones:

17:but we ourselves will be ready armed to go before the children of Yisrael, until we have brought them to their place: and our little ones shall dwell in the fortified cities because of the inhabitants of the land.

18:We will not return to our houses, until the children of Yisrael have inherited every man his inheritance.

19:For we will not inherit with them on the other side of the Yarden and beyond; because our inheritance is fallen to us on this side of the Yarden eastward.

20:Moshe said to them, If you will do this thing, if you will arm yourselves to go before the LORD to the war,

21:and every armed man of you will pass over the Yarden before the LORD, until He has driven out His enemies from before Him,

22:and the land is subdued before the LORD; then afterward you shall return, and be guiltless towards the LORD, and towards Yisrael; and this land shall be to you for a possession before the LORD.

23:But if you will not do so, behold, you have sinned against the LORD; and be sure your sin will find you out.

24:Build you cities for your little ones, and folds for your flocks; and do that which has proceeded out of your mouth.

25:The children of Gad and the children of Reuven spoke to Moshe, saying, Your servants will do as my lord commands.

26:Our little ones, our wives, our flocks, and all our cattle, shall be there in the cities of Gilad;

27:but your servants will pass over, every man who is armed for war, before the LORD to battle, as my lord says.

28:So Moshe gave charge concerning them to Elazar the priest, and to Yehoshua the son of Nun, and to the heads of the father's [houses] of the tribes of the children of Yisrael.

וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו¹⁶(32)

וַיֹּאמְרוּ גְדֻרֹת צֹאן נִבְנֶה לְמִקְנֵנוּ פֹה וְעָרִים לְטַפָּנוּ:

וַיֹּאמְרוּנוּ נַחֲלֵץ חַשְׁמַיִם לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר

אִם־הִבִּיאֲנֵם אֶל־מְקוֹמָם וַיֵּשֶׁב טַפָּנוּ בְּעָרֵי הַמְּבֻצָּר

מִפְּנֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: ¹⁸לֹא נָשׁוּב אֶל־בְּתִינּוּ עַד

הַתְּנַחֲלֵנוּ

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ: ¹⁹כִּי לֹא נִנְחַל אִתְּם מֵעַבְר

לַיַּרְדֵּן וְהִלָּאָה כִּי בָאָה נַחֲלָתֵנוּ אֵלֵינוּ מֵעַבְר

הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה:

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם־תַּעֲשׂוּן אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה

אִם־תַּחֲלִצוּ לְפָנָי יְהוָה לְמִלְחָמָה: ²¹וְעַבְר לְכֶם כָּל־

חַלּוּץ אֶת־הַיַּרְדֵּן לְפָנָי יְהוָה עַד הוֹרִישׁוּ אֶת־אֵיבֹי

מִפְּנֵי: ²²וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לְפָנָי יְהוָה וְאַחֵר תָּשׁוּבוּ

וְהָיִיתֶם נְקִיִּם מִיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהָיְתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת

לְכֶם לְאֻחֲזָה לְפָנָי יְהוָה: ²³וְאִם־לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן הִנֵּה

חַטָּאתֶם לִיהוָה וְיָדְעוּ חַטָּאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם:

²⁴בְּנוּ־לְכֶם עָרִים לְטַפְּכֶם וּגְדֻרֹת לְצִנְאֲכֶם וְהִיצָא

מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ: ²⁵וַיֹּאמֶר בְּנֵי־גַד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר עַבְדֶּיךָ יַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר אָדָנִי מִצִּוָּה: ²⁶טַפָּנוּ

נָשִׁינוּ

מִקְנֵנוּ וְכָל־בְּהֵמָתֵנוּ יְהִיוּ־שָׁם בְּעָרֵי הַגְּלָעָד: ²⁷וְעַבְדֶּיךָ

יַעֲבְרוּ כָל־חַלּוּץ צָבָא לְפָנָי יְהוָה לְמִלְחָמָה כַּאֲשֶׁר

אָדָנִי דִּבֶּר: ²⁸וַיִּצְוּ לָהֶם מֹשֶׁה אֶת אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶת

29: Moshe said to them, If the children of Gad and the children of Reuven will pass with you over the Yarden, every man who is armed to battle, before the LORD, and the land shall be subdued before you; then you shall give them the land of Gilad for a possession:

30: but if they will not pass over with you armed, they shall have possessions among you in the land of Canaan.

31: The children of Gad and the children of Reuven answered, saying, As the LORD has said to your servants, so will we do.

32: We will pass over armed before the LORD into the land of Canaan, and the possession of our inheritance [shall remain] with us beyond the Yarden.

33: Moshe gave to them, even to the children of Gad, and to the children of Reuven, and to half the tribe of Menasheh the son of Yoseph, the kingdom of Sichon king of the Emorites, and the kingdom of Og king of Bashan, the land with its cities, with their borders, even the cities of the land round about.

יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן וְאֶת-רְאשֵׁי אָבוֹת הַמַּטּוֹת לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר 29: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִם-יַעֲבֹרוּ בְנֵי-גַד
וּבְנֵי-רְאוּבֵן | אֶתְכֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן כָּל-חַלּוּץ לְמַלְחָמָה
לְפָנַי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לְפָנֵיכֶם וּנְתַתֶּם לָהֶם
אֶת-אֲרָץ הַגְּלָעָד לְאֶחְזָה: וְאִם-לֹא 30: יַעֲבֹרוּ חַלּוּצִים
אִתְּכֶם וְנֶאֱחָזוּ בְתַכְכֶם בְּאֲרֶץ כְּנָעַן: וַיֹּעֲנוּ 31: בְנֵי-גַד
וּבְנֵי רְאוּבֵן לֵאמֹר אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל-עַבְדֶּיךָ
כֵּן נַעֲשֶׂה: וְנָחֲנוּ 32: נַחֲנוּ נַעֲבֹר חַלּוּצִים לְפָנַי יְהוָה אֲרֶץ
כְּנָעַן וְאֶתְנוּ אֶחְזָת נַחֲלֹתֵנוּ מֵעַבֵּר לַיַּרְדֵּן: וַיִּתֵּן 33: לָהֶם | מֹשֶׁה לְבְנֵי-גַד וְלְבְנֵי רְאוּבֵן וְלַחֲצִי | שֵׁבֶט |
מִנִּשֶׁה בֶן-יֹוסֵף אֶת-מַמְלַכַת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי
וְאֶת-מַמְלַכַת עֹוג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן הָאֲרֶץ לְעַרְיָה
בְּגִבְלַת עַרְי הָאֲרֶץ סָבִיב:

Matot Bet

[Numbers]

(32)16:They came near to him, and said, We will build sheepfolds here for our cattle, and cities for our little ones:

וַיֹּאמְרוּ גְדֹרֹת צֹאן נִבְנֶה לְמִקְנֵנוּ פֹּה וְעָרִים לְטֹפְנֵנוּ:
וַיֹּאנְחֵנוּ נִחְלֵץ חַשִּׁים לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר
אִם-הִבִּיאֲנָם אֶל-מְקוֹמָם וַיֵּשֶׁב טֹפְנוֹ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר
מִפְּנֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: 18 לֹא נָשׁוּב אֶל-בְּתִינּוּ עַד
הַתְּנַחֵל

17:but we ourselves will be ready armed to go before the children of Yisrael, until we have brought them to their place: and our little ones shall dwell in the fortified cities because of the inhabitants of the land.

18:We will not return to our houses, until the children of Yisrael have inherited every man his inheritance.

19:For we will not inherit with them on the other side of the Yarden and beyond; because our inheritance is fallen to us on this side of the Yarden eastward.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נִחְלָתוֹ: 19 כִּי לֹא נִנְחַל אִתָּם מֵעֵבֶר
לְיַרְדֵּן וְהִלָּאָה כִּי בָאָה נִחְלָתֵנוּ אֵלֵינוּ מֵעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה:

20:Moshe said to them, If you will do this thing, if you will arm yourselves to go before the LORD to the war,

21:and every armed man of you will pass over the Yarden before the LORD, until He has driven out His enemies from before Him,

22:and the land is subdued before the LORD; then afterward you shall return, and be guiltless towards the LORD, and towards Yisrael; and this land shall be to you for a possession before the LORD.

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם-תַּעֲשׂוּן אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה
אִם-תַּחֲלִצוּ לְפָנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה: 21 וְעֵבֶר לְכֶם כָּל-
חַלּוּץ אֶת-הַיַּרְדֵּן לְפָנֵי יְהוָה עַד הוֹרִישׁוּ אֶת-אִיְבֹי
מִפְּנֵיו: 22 וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לְפָנֵי יְהוָה וְאַחַר תָּשׁוּבוּ
וְהֵייתֶם נְקִיִּים מִיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהֵיטָה הָאָרֶץ הַזֹּאת
לְכֶם לְאֻחֲזָה לְפָנֵי יְהוָה: 23 וְאִם-לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן הִנֵּה
חַטָּאתֶם לִיהוָה וְדַעוּ חַטָּאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם:

23:But if you will not do so, behold, you have sinned against the LORD; and be sure your sin will find you out.

24:Build you cities for your little ones, and folds for your flocks; and do that which has proceeded out of your mouth.

25:The children of Gad and the children of Reuven spoke to Moshe, saying, Your servants will do as my lord commands.

26:Our little ones, our wives, our flocks, and all our cattle, shall be there in the cities of Gilad;

בְּנוּ-לְכֶם עָרִים לְטֹפְכֶם וּגְדֹרֹת לְצֹנְאֲכֶם וְהִיצָא
מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ: 25 וַיֹּאמֶר בְּנֵי-גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר עֲבַדְיָךְ יַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר אָדָנִי מְצִוָּה: 26 טֹפְנֵנוּ
נָשִׁינוּ

27:but your servants will pass over, every man who is armed for war, before the LORD to battle, as my lord says.

מִקְנֵנוּ וְכָל-בְּהֵמָתֵנוּ יְהִיוּ-שָׁם בְּעָרֵי הַגִּלְעָד: 27 וְעֲבַדְיָךְ
יַעֲבְרוּ כָל-חַלּוּץ צָבָא לְפָנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה כַּאֲשֶׁר
אָדָנִי דִבֶּר: 28 וַיִּצְוּ לָהֶם מֹשֶׁה אֶת אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶת

28:So Moshe gave charge concerning them to Elazar the priest, and to Yehoshua the son of Nun, and to the heads of the father's [houses] of the tribes of the children of Yisrael.

29: Moshe said to them, If the children of Gad and the children of Reuven will pass with you over the Yarden, every man who is armed to battle, before the LORD, and the land shall be subdued before you; then you shall give them the land of Gilad for a possession:

30: but if they will not pass over with you armed, they shall have possessions among you in the land of Canaan.

31: The children of Gad and the children of Reuven answered, saying, As the LORD has said to your servants, so will we do.

32: We will pass over armed before the LORD into the land of Canaan, and the possession of our inheritance [shall remain] with us beyond the Yarden.

33: Moshe gave to them, even to the children of Gad, and to the children of Reuven, and to half the tribe of Menasheh the son of Yoseph, the kingdom of Sichon king of the Emorites, and the kingdom of Og king of Bashan, the land with its cities, with their borders, even the cities of the land round about.

יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן וְאֶת־רֹאשֵׁי אָבוֹת הַמַּטּוֹת לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל: ²⁹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִם־יַעֲבֹרוּ בְנֵי־גַד
וּבְנֵי־רְאוּבֵן אֶתְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן כָּל־חַלּוּץ לְמַלְחָמָה
לְפָנַי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לְפָנֵיכֶם וְנָתַתֶּם לָהֶם
אֶת־אֶרֶץ הַגְּלָעָד לְאֶחְזָה: ³⁰ וְאִם־לֹא יַעֲבֹרוּ חַלּוּצִים
אִתְּכֶם וְנֹאֲחָזוּ בְּתֹכְכֶם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: ³¹ וַיַּעֲנוּ בְנֵי־גַד
וּבְנֵי רְאוּבֵן לֵאמֹר אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־עַבְדֶּיךָ
כֵּן נַעֲשֶׂה: ³² נָחֲנוּ נַעֲבֹר חַלּוּצִים לְפָנַי יְהוָה אֶרֶץ
כְּנָעַן וְאֶתְנוּ אֶחְזָת נַחֲלֹתֵנוּ מֵעַבֵּר לַיַּרְדֵּן: ³³ וַיִּתֵּן
לָהֶם מֹשֶׁה לְבְנֵי־גַד וְלְבְנֵי רְאוּבֵן וְלַחֲצִי אֶשְׁבֹּט
מְנַשֶּׁה בֶּן־יוֹסֵף אֶת־מַמְלַכַת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
וְאֶת־מַמְלַכַת עֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן הָאֶרֶץ לְעָרֶיהָ
בְּגִבְלֹת עָרֵי הָאֶרֶץ סָבִיב:

וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו¹⁶⁽³²⁾

וַיֹּאמְרוּ גְדֹרֶת צֹאן נִבְנָה לְמִקְנָנוּ פֹה וְעָרִים לְטַפָּנוּ:
 וַאֲנַחְנוּ נַחֲלָץ חַשְׁמַיִם לְפָנָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר
 אִם-הֵבִיאֲנֶם אֶל-מְקוֹמָם וַיָּשָׁב טַפָּנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר
 מִפְּנֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: לֹא¹⁸ אֶל-בְּתִינוּ עַד הַתְּנַחֵל
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ: ¹⁹כִּי לֹא נִנְחַל אֹתָם מֵעַבֵּר
 לִירֵדוֹן וְהִלָּאָה כִּי בָאָה נַחֲלָתָנוּ אֵלֵינוּ מֵעַבֵּר
 הִירֵדוֹן מִזְרָחָה:

וַיֹּאמֶר²⁰ אֲלֵיהֶם מִשָּׁה אִם-תַּעֲשׂוּן אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה
 אִם-תַּחֲלִצוּ לְפָנָיו יְהוָה לְמִלְחָמָה: ²¹וְעַבַּר לְכֶם כָּל-
 חַלּוּץ אֶת-הִירֵדוֹן לְפָנָיו יְהוָה עַד הוֹרִישׁוּ אֶת-אִיְבֹיו
 מִפְּנֵיו: ²²וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לְפָנָיו יְהוָה וְאַחַר תָּשָׁבוּ
 וְהִייתֶם נִקְיִים מִיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִיְתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת
 לְכֶם לְאֶחָזָה לְפָנָיו יְהוָה: וְאִם²³ לֹא תַעֲשׂוּן כִּן הִנֵּה
 חָטַאתֶם לַיהוָה וְדַעוּ חָטַאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֹתְכֶם:

בְּנוֹ-לָכֶם עָרִים לְטַפְּכֶם וּגְדֹרֹת לְצִנְאֲכֶם וְהִיצֵא
מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ: וַיֹּאמֶר בְּנֵי-גֹד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר עֲבַדֶּיךָ יַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר אֲדֹנָי מִצִּוָּה: וַיִּזְעַק טַפָּנוּ נְשִׁינוּ
מִקְנֵנוּ וְכָל-בְּהֵמָתָנוּ יְהִי־שֵׁם בְּעָרֵי הַגְּלָעָד: וְעֲבַדֶּיךָ
יַעֲבֹרוּ כָּל-חֲלוּץ צָבָא לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה כַּאֲשֶׁר
אֲדֹנָי דִּבֶּר: וַיִּצֹו לָהֶם מֹשֶׁה אֶת אֱלֻעָזֹר הַכֹּהֵן וְאֶת
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן וְאֶת-רָאשֵׁי אָבוֹת הַמִּטּוֹת לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל: וַיִּשָׁע וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִם-יַעֲבֹרוּ בְנֵי-גֹד
וּבְנֵי רְאוּבֵן | אֶתְכֶם אֶת-הִירְדֵן כָּל-חֲלוּץ לְמַלְחָמָה
לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם וּנְתַתֶּם לָהֶם
אֶת-אֶרֶץ הַגְּלָעָד לְאַחֲזָה: וְאִם-לֹא יַעֲבֹרוּ חֲלוּצִים
אֶתְכֶם וְנֶאֱחָזוּ בְּתֹכְכֶם בְּאֶרֶץ כְּנַעַן: וַיַּעֲנוּ בְנֵי-גֹד
וּבְנֵי רְאוּבֵן לֵאמֹר אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל-עֲבַדֶּיךָ
כֵּן נַעֲשֶׂה: נַחֲנוּ מִמִּטָּר נַעֲבֹר חֲלוּצִים לִפְנֵי יְהוָה אֶרֶץ
כְּנַעַן וְאֶתְנוּ אַחֲזֹת נַחֲלָתָנוּ מֵעֵבֶר לִירְדֵן: וַיִּתֵּן
לָהֶם | מֹשֶׁה לְבְנֵי-גֹד וְלְבְנֵי רְאוּבֵן וְלַחֲצִי | שֵׁבֶט |

מִנְשֵׂה בֶן־יוֹסֵף אֶת־מַמְלֶכֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי

וְאֶת־מַמְלֶכֶת עֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן הָאֲרֶץ לְעַרְיָה

בְּגִבְלֹת עַרְי הָאֲרֶץ סָבִיב:

ויגשו אליו

ויאמרו גדרת צאן גבנה למקננו פה וערים לטפנו
ואנחנו גזולין חשים לפני בני ישראל עד אשר
אם הביאנו אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר
מפני ישבי הארץ לא גשוב אל בתינו עד התגזול
בני ישראל איש גזולתו כי לא גזול אתם מעבר
לירדן והלאה כי באה גזולתנו אליו מעבר
הירדן מזרחה

ויאמר אליהם משה אם תעשוון את הדבר הזה
אם תזולנו לפני יהוה למלחמה ועבר לכם כל
זולין את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו
מפניו ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו
והייתם גקים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת
לכם לאחזה לפני יהוה ואם לא תעשוון כן הגה
זטאתם ליהוה ודעו זטאתכם אשר תמצא אתכם

בְּנֵי לַכֶּם עָרִים לְטַפְכֶם וְגֵדְרֹת לְצַנְאֲכֶם וְהִיצֵא
מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ וַיֹּאמֶר בְּנֵי גָד וּבְנֵי רֵאבוּן אֵל מִשֵּׁה
לֵאמֹר עֲבַדִּיךָ יַעֲשׂוּ כַאֲשֶׁר אֲדַגִּי מִצֹּה טַפְנֹו גְשִׁינוּ
מִקְנָנֹו וְכֹל בַּהֲמַתָּנוּ יִהְיוּ עִם בְּעָרֵי הַגְּלֵעָד וְעַבְדִּיךָ
יַעֲבֹרוּ כֹל חֲלוּקֵי צָבָא לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה כַּאֲשֶׁר
אֲדַגִּי דָבָר וַיֵּצֵאוּ לָהֶם מִשֵּׁה אֶת אֲכֵעֹזֵר הַכֹּהֵן וְאֶת
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן גִּזּוֹן וְאֶת רֵאשֵׁי אֲבוֹת הַמִּטּוֹת לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מִשֵּׁה אֱלֹהִים אִם יַעֲבֹרוּ בְנֵי גָד
וּבְנֵי רֵאבוּן אֶתְכֶם אֶת הַיַּרְדֵּן כֹּל חֲלוּקֵי לְמַלְחָמָה
לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשֵׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם וְזָתַתֶּם לָהֶם
אֶת אֶרֶץ הַגְּלֵעָד לְאַחֲזָהּ וְאִם לֹא יַעֲבֹרוּ חֲלוּצִים
אֶתְכֶם וְנִאֲחֲזוּ בְּתַכְכֶם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיַּעֲנוּ בְנֵי גָד
וּבְנֵי רֵאבוּן לֵאמֹר אֶת אֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה אֵל עַבְדִּיךָ
כִּן גַּעֲשֵׂה גַחְזֹנוּ גַעֲבֹר חֲלוּצִים לִפְנֵי יְהוָה אֶרֶץ
כְּנָעַן וְאֶתְנֹו אֲחֲזָת גַּחְלַתָּנוּ מִעֲבֹר לַיַּרְדֵּן וַיִּתֵּן
לָהֶם מִשֵּׁה לְבְנֵי גָד וּלְבְנֵי רֵאבוּן וּלְחֻצֵי עֶשְׂבֵט

מַגֵּשָׁה בֶּן יוֹסֵף אֶת מַמְלַכֶּת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
וְאֶת מַמְלַכֶּת עֹגֹל מֶלֶךְ הַבְּשָׁן הָאֶרֶץ לְעֵרִיהָ
בְּגִבְלוֹת עֵרֵי הָאֶרֶץ סְבִיב